

Arrest

nr. 164 983 van 31 maart 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 april 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient bij schrijven gedateerd op 22 november 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 23 april 2013 de beslissing waarbij de ingediende verblijfsaanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 28.11.2012 werd ingediend door:

[C., A.]

nationaliteit: Marokko

[...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene verklaart dat het centrum van zijn belangen zich in België zouden bevinden, hij hier een Belgisch kind heeft, hij volledig geïntegreerd zou zijn, niets of niemand mer zou hebben in het land van herkomst, deze elementen kunnen niet volstaan als buitengewone omstandigheden.

Wat het gegeven betreft dat betrokkene ouder is van een Belgisch kind, hierbij dient te worden opgemerkt dat dit element niet weerhouden wordt. Het is immers mogelijk een verblijfsrecht aan te vragen in het kader van gezinshereniging (een specifieke procedure dient te worden ingediend bij de gemeente van de verblijfplaats van betrokkene teneinde een verblijfsrecht te bekomen). De wet 15 december 1980, gewijzigd door de wet van 8 juli 2011 (BS 12.09.2011) en inwerking getreden op 22.09.2011, voorziet namelijk een verblijfsrecht voor ascendenten van een Belgisch kind (artikel 40 ter van de wet van 15.12.1980).

Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene (met name: Tuberculose) dient opgemerkt te worden dat de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid maakt tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor de in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. (RVV Arrest nr. 75.380 van 17.02.2012 en RVV Arrest nr. 80.233 van 26.04.2012). Het staat betrokkene steeds vrij een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd door het KB van 24.01.2011 (B.S. 28.01.2011): via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59Bte 1000 Brussel.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt als volgt:

[...]

1) Het feit dat vertoger houder is van een Belgisch kind maakt dat hij conform artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 hij zijn verzoek zou dienen in te dienen strekkende tot machtiging verblijf bij de burgemeester van de gemeente van de verblijfplaats;

Overwegende dat volgens de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en Maatschappelijke Integratie vertoger zich zou dienen te richten tot de diensten van de burgemeester van zijn verblijfplaats om te worden gemachtigd tot verblijf binnen het kader van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 ingevolge het feit dat hij ouder is van een Belgisch kind dat van hem ten laste is;

Overwegende dat de Staatssecretaris hier pertinent weet dat de opmerking hier weerhouden om vertoger af te wijzen van zijn buitengewone omstandigheden geen steek houdt daar waar de burgemeester van de gemeente van de verblijfplaats van vertoger slechts dit verzoek in aanmerking zal nemen op voorwaarde van voorlegging van een paspoort voorzien van visum, derhalve op voorwaarde

dat vertoger zich op regelmatige wijze bevindt in het Rijk, minstens op regelmatige wijze is binnengekomen in het Rijk met een visum met het oog op gezinshereniging;

Dat dit niet het geval is daar waar vertoger reeds vele jaren in het Rijk verblijft zodat de Staatssecretaris pertinent weet dat ieder verzoek conform artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 zal worden afgewezen als zijnde niet ontvankelijk;

Dat meteen vaststaat dat vertoger wel degelijk zich bevindt in uitzonderlijke omstandigheden dewelke hem verhinderen om vanuit het buitenland zijn aanvraag in te dienen conform artikel 9bis van de wet van 15 december 1980;

2) De medische toestand van vertoger zou niet kunnen worden beoordeeld binnen het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 maar dient exclusief te worden beoordeeld binnen het kader van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980;

Overwegende dat de verwerende partij van oordeel is dat zij geen kennis kan nemen van de aandoening waar vertoger aan lijdt, zijnde Tuberculose;

Dat de verwerende partij voorhoudt dat een regularisatie op grond van de medische toestand van vertoger slechts kan geschieden op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980;

Dat vertoger helemaal niet heeft verzocht om regularisatie conform artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 maar dat hij zijn verzoek motiveerde als volgt:

Met onderhavig aangezekend schrijven dient de cliënt middels tussenkomst van Uw Hoog Ambt een verzoek in strekkende tot regularisatie van de administratieve verblijfstoestand van de heer [C. A.] overeenkomstig artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980 en dit om humanitaire overwegende.

Wat betreft de ontvankelijkheid van het verzoek: de onmogelijkheid om terug te keren naar Marokko, land waarvan vertoger de nationaliteit dragen, zijnde zijn geboorteland:

De heer [C. A.] woont en verblijft gedurende vele jaren in het Rijk alwaar hij initieel een verblijfsrecht had op basis van zijn huwelijk met mevrouw [E. M. Y.].

Aan de samenwoning kwam een einde en vertoger verloor zijn verblijfsrecht.

Vertoger verblijft in het Rijk en heeft hier zijn centrum van belangen en vast verblijf uitgebouwd.

Vertoger ontving evenwel op datum van 29 oktober 2010 een bijlage 13 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten model B waaraan geen gevolg werd gegeven.

Tegen deze beslissing werd geen beroep aangezekend voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Vertoger is ziek en lijdt aan tuberculose, pathologie dewelke evenwel momenteel niet kan worden behandeld gelet op het precaire verblijf van vertoger en het feit dat hem door het OCMW van Antwerpen de dringende medische hulp formeel wordt ontzegd, reden waarom vertoger zich heeft moeten richten tot de Arbeidsrechtbank te Antwerpen alwaar de zaak hangende is gekend ter griffie onder het rolnummer 12/4667/A die zal worden behandeld voor de Arbeidsrechtbank te Antwerpen op 6 december 2012.

Vertoger is weliswaar ziek en kan niet reizen maar kan geen procedure maken overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 daar waar uit het medisch attest van dokter [B.] van het ZNA Middelheim wordt aangegeven dat er geen sprake is van medische opvolging zolang er geen garantie wordt geboden dat de dringende medische hulp wordt verleend.

Dat meteen vertoger ook niet kan zorgen voor het indienen van het door de wet voorziene medische getuigschrift te ondertekenen door de arts maar dat wel wordt aangegeven dat naar alle waarschijnlijkheid vertoger lijdt aan tuberculose.

Dat vertoger derhalve in zijn inleidende akte perfect op heeft aangegeven waarom hij geen gebruik maakt van de toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980;

Dat vertoger uitgebreid heeft aangegeven waarom hij gebruik maakt van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 omdat hij zich bevindt in een toestand buiten zijn wil om waarbinnen hij niet kan reizen gelet op zijn pathologie en daarom ook niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst in afwachting van het voleindigen van de therapie;

Dat de verwerende partij evenwel alles verkiest op een hoopje te gooien en er zich van afmaakt in een lapidaire korte beslissing van 23 april 2013 zonder kennis van zaken stellende dat vertoger alles verkeerd doet, dat hij maar diende gebruik te maken ofwel van de figuur van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 ofwel van deze van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 goed wetende evenwel dat met deze beslissing vertoger compleet voor blok wordt gezet daar waar zowel de procédure conform artikel 40ter als artikel 9ter zullen worden afgewezen als zijnde niet ontvankelijk;

Dat de procedure conform artikel 40ter zou worden afgewezen gelet op het feit dat vertoger niet in het bezit is van een paspoort voorzien van visum (met het oog op gezinshereniging), derhalve geen regelmatig verblijf heeft noch regelmatige binnenkomst en derhalve moet worden afgewezen;

Dat de procédure conform artikel 9ter eveneens gedoemd is daar waar uitgebreid vertoger heeft aangegeven dat hij geen beschikking heeft over een eenduidig medisch attest daar waar op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift dokter [B.] heeft aangegeven dat er geen sprake is van welke medische opvolging dan ook zolang er geen garantie wordt geboden dat de dringende medische

hulp wordt terugbetaald en derhalve evenmin het omstandig medisch getuigschrift vereist bij het indienen van het regularisatieverzoek kon worden gevoegd;

Dat vertoger helemaal niet heeft misbruik willen maken van de procédure van artikel 9bis maar dat artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 de enige uitkomst biedt om de precaire administratieve verblijfstoestand van vertoger in regel te stellen;

Dat de bestreden beslissing dan ook werd genomen in strijd met artikel 9bis van de wet van 15 december 1980;

Dat het al te absurd is vertoger thans uit te sluiten van de toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 om hem te dwingen terug te keren en een aanvraag te doen binnen het kader van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 of een verzoek in te dienen conform artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, procédures waarvan nu reeds de verwerende partij op de hoogte is dat deze procédures zouden worden afgewezen door haar eigen diensten;

Dat de enige mogelijke oplossing voor vertoger die is de toepassing is van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 en dat hij thans arbitrair van dit recht wordt uitgesloten zonder geldige motivering;”.

2.2. Verweerder repliceert als volgt in de nota met opmerkingen:

“[...] De verwerende partij laat gelden dat verzoekers kritiek elke grondslag mist.

In casu heeft verzoeker zich in zijn aanvraag o.m. beroepen op het gegeven dat hij ouder is van een Belgische kind, waaromtrent de gemachtigde van de staatssecretaris terecht als volgt heeft geoordeeld:

[...]

Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk en in strijd met artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zou hebben gehandeld door te beslissen dat het gegeven dat verzoeker een Belgisch kind heeft, geen buitengewone omstandigheid uitmaakt en dat verzoeker een aanvraag op grond van artikel 40ter van de wet kan indienen, hetgeen een specifieke procédure uitmaakt die de wetgever heeft voorzien.

Verzoeker ontkent ook niet dat zulke procedure voorzien is in de wet, doch houdt voor dat hij hiervoor een paspoort met visum moet kunnen voorleggen. Verzoekers beschouwingen falen in rechte. Het is verwerende partij geenszins duidelijk waarop verzoekers beschouwingen zouden kunnen steunen; alleszins bepaalt artikel 40ter van de wet geenszins dat de aanvrager van de verblijfskaart van een familielid van een Belg met een visum m.o.o. gezinshereniging het Rijk moet zijn binnengekomen opdat zulke aanvraag in België kan worden ingediend.

Verzoekers beschouwingen falen in rechte, en kunnen geen afbreuk doen aan de gedegen motivering van de beslissing.

Verzoeker houdt verder voor dat hij niet heeft verzocht om regularisatie conform artikel 9ter van de wet, en dit ook heeft aangegeven in zijn aanvraag.

Verzoekers beschouwingen kunnen duidelijk geen afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris rekening heeft gehouden met de door verzoeker ingeroepen medische elementen, doch - en dit geheel terecht - heeft geoordeeld dat de wetgever een specifieke procedure heeft voorzien voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, en het betrokkene vrijstaat zulke aanvraag in te dienen:

[...]

Met zijn vage beschouwingen dat hij 'niet kan reizen gelet op zijn pathologie en daarom ook niet kan terugkeren naar zijn herkomstland' toont verzoeker geenszins aan dat voormelde motivering kennelijk onredelijk zou zijn.

Terwijl verzoekers hierop volgende beschouwingen alsdat hij geen gebruik kan maken van de procedure van artikel 9ter van de wet omdat hij niet beschikt over het door de wet voorziene medisch getuigschrift, abstractie maken van de terechte motieven in de bestreden beslissing dat het de vreemdeling die zich beroept op medische problemen, vrij staat een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen op grond van artikel 9ter van de wet.

Voor zoveel als nodig citeert verweerder uit het in de bestreden beslissing aangehaalde arrest nr. 75 380 (zie www.rvv-ccce.be):

"2.6. De medische argumenten van verzoekster werden wel degelijk in rekening gebracht bij het nemen van de bestreden beslissing, doch er werd op gewezen dat deze medische elementen het voorwerp uitmaken van een afzonderlijke procedure die verzoekster bovendien heeft ingesteld:

Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkenes zoon; de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procédures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke

procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene vrij het resultaat van haar aanvraag op basis van artikel 9ter af te wachten. "

2.7. De verwijzing naar de ingediende aanvraag van 17 november 2009 op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet steunt op een correcte feitenvinding en het is niet kennelijk onredelijk van de het bestuur om erop te wijzen dat dit een afzonderlijke procedure is die afzonderlijk zal worden afgehandeld, nu de vreemdelingenwet zelf in een afzonderlijke procedure voorziet voor medische aanvragen (procedure volgens artikel 9ter van de vreemdelingenwet), die los staat van aanvragen om machtiging tot verblijf (procedure volgens artikel 9bis van de vreemdelingenwet).

2.8. Uit de artikelen 9bis en 9ter van de vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat de wetgever een onderscheid heeft willen maken tussen enerzijds aanvragen om verblijfsmachtiging om medische redenen en aanvragen om verblijfsmachtiging die om andere redenen dan medische redenen worden ingediend. De wetgever heeft in dit verband heel duidelijk afzonderlijke procedures en afzonderlijke criteria ingesteld. Een aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen dient conform artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend te worden bij het bestuur. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet hangende heeft, die verzoekster dient af te wachten.

2.9. Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een vreemdeling een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980, dient het bestuur na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de aanvraag van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen. De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft : of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tót het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;

2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft : of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde Minister over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Het bestuur heeft, binnen de bevoegdheid die haar ter zake wettelijk toekomt, niet op kennelijk onredelijke wijze besloten tot de onontvankelijk van de aanvraag tot regularisatie van het verblijf" [...]

Alsook het arrest nr. 80 233 (zie www.rw-cce.be):

"3.1.5. In zoverre verzoekers nog wijzen op het PTSS van verzoeker, kan de verwerende partij worden bijgetreden waar zij stelt dat het betrokkene vrijstaat een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen in te dienen. Het ten onrechte vasthouden aan de vermeende oorzaak van deze aandoening, met name de vrees voor vervolging, werd hierboven reeds beoordeeld in het licht van de uitspraken over de asielaanvragen door de Raad".

Ten overvloede, het loutere gegeven dat de wetgever een specifieke procédure heeft voorzien voor de vreemdeling die zich beroept op medische elementen, zodat de gemachtigde van de staatssecretaris terecht in die zin motiveerde en besloot dat het verzoeker vrij staat een aanvraag op grond van artikel 9ter van de wet in te dienen, maakt vanzelfsprekend niet dat de gemachtigde van de staatssecretaris zich reeds zou moeten uitspreken over de ontvankelijkheid of de gegrondheid van zulke aanvraag.

Verzoeker verwacht het gegeven dat een specifieke procedure werd voorzien in de wet en de mogelijkheid die er aldus is om zulk verzoek in te dienen, met een beslissing inzake de ontvankelijkheid of gegrondheid.

Het is de verwerende partij overigens ook niet duidelijk waarom verzoeker geen standaard medisch getuigschrift zou kunnen laten invullen door zijn behandeld arts. Verzoekers warrig betoog is overigens tegenstrijdig, waar hij enerzijds voorhoudt dat hij geen zulk attest kan laten invullen, doch anderzijds wel een ander medisch attest kan voorleggen van zijn arts (van 24.09.2012) en in zijn aanvraag besloot dat hij waarschijnlijk toch aan tuberculose lijdt.

Ofwel is verzoeker dermate ernstig ziek dat hij niet terug kan keren naar zijn land van herkomst, en dan staat het hem vrij een verzoek in te dienen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, ofwel is dit niet het geval en dan moet verzoeker erkennen dat de voorgehouden ziekte geen buitengewone omstandigheid kan uitmaken.

Verzoekers beschouwingen kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de terechte motieven van de bestreden beslissing, die geheel terecht werd genomen en ten genoegen van recht werd gemotiveerd.

Verzoeker slaagt er niet in de beoordeling van de bestreden beslissing dat geen buitengewone omstandigheden zijn aangetoond, te weerleggen. Hij maakt de aangevoerde schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk.

Het middel faalt in rechte.

De uiteenzetting van verzoeker kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.”

2.3.1. In de bestreden beslissing wordt toepassing gemaakt van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Dit wetsartikel luidde ten tijde van het nemen van deze beslissing als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

(...)

§ 2. Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard:

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asiendiensten, met uitzondering van elementen die verworpen werden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50, 50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter.”

2.3.2. Voormelde bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die is vervat in artikel 9, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België een aanvraag indienen om tot een verblijf te worden gemachtigd, doch enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen. Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post. De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048). Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde van de bevoegde minister c.q. staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig

werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of hij aanvaardbare buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen.

2.3.3. In zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, die in het administratief dossier is opgenomen, argumenteerde verzoeker aangaande de buitengewone omstandigheden onder meer als volgt:

“Vertogen is ziek en lijdt aan tuberculose, pathologie dewelke evenwel momenteel niet kan worden behandeld gelet op het precaire verblijf van vertoger en het feit dat hem door het OCMW van Antwerpen de dringende medische hulp formeel wordt ontzegd, reden waarom vertoger zich heeft moeten richten tot de Arbeidsrechtbank te Antwerpen alwaar de zaak hangende is gekend ter griffie onder het rolnummer 12/4667/A die zal worden behandeld voor de Arbeidsrechtbank te Antwerpen op 6 december 2012.

Verzoeker is weliswaar ziek en kan niet reizen maar kan geen procedure maken overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 daar waar uit het medisch attest van dokter [B.] van het ZNA Middelheim wordt aangegeven dat er geen sprake is van medische opvolging zolang er geen garantie wordt geboden dat de dringende medische hulp wordt verleend.

Dat meteen vertoger ook niet kan zorgen voor het indienen van het door de wet voorziene medische getuigschrift te ondertekenen door de arts maar dat wel wordt aangegeven dat naar alle waarschijnlijkheid vertogen lijdt aan tuberculose.

[...]

Vertoger heeft zich geenszins genesteld in deze of gene situatie daar maar stelt vast dat ingevolge zijn zwakke gezondheidstoestand en zijn precaire administratieve verblijfstoestand hij onmogelijk kan functioneren in het Rijk maar ook niet in de mogelijkheid is om terug te keren naar zijn vaderland om van daaruit zijn verblijf in regel te stellen.

[...]

Vertogen is zeer geruime tijd in het Rijk en heeft in Marokko geen centrum van belangen meer evenmin heeft hij aldaar roerende of onroerende goederen van betekenis en zou hij zich in het onmogelijke geval dat hij terug zou gaan om gezinshereniging te vragen met zijn minderjarige zoon die ten laste is, zich terug dienen te installeren wat bijzonder moeilijk zoniet onmogelijk is gelet op de huidige medische toestand

[...].”

2.3.4. In de bestreden beslissing weerhoudt verweerder de ingeroepen medische problemen, en de in dit verband ingeroepen onmogelijkheid om te reizen, niet als buitengewone omstandigheid, omdat de Vreemdelingenwet een duidelijk onderscheid maakt tussen aan de ene kant de procedure op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en aan de andere kant de procedure op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet als unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. Hij stelt dat de ingeroepen medische elementen buiten de context vallen van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en hieraan in het kader van de thans voorliggende aanvraag geen verder gevolg kan worden gegeven. Ook het gegeven dat verzoeker ouder is van een Belgisch kind wordt niet weerhouden, omdat het mogelijk is op deze grond een verblijfsrecht aan te vragen in het kader van gezinshereniging op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Verzoeker geeft aan niet akkoord te kunnen gaan met de beoordeling in de bestreden beslissing dat de door hem ingeroepen elementen geen buitengewone omstandigheden kunnen uitmaken. Hij geeft aan dat hij, zoals hij – minstens voor wat betreft de medische elementen – ook reeds stelde in zijn aanvraag, verhinderd is om deze elementen in te roepen in de procedure op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dan wel artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Hij benadrukt dat hij niet verzocht om een verblijfsmachtiging conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, doch de ontvankelijkheid van zijn verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet steunde op een medische onmogelijkheid om te reizen en hierbij preciseerde dat hij actueel verhinderd zou zijn een verblijfsprocedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet op te starten. Hij stelt dat er geen sprake is van een geldige motivering. Aldus geeft hij, minstens impliciet, ook aan dat hij er niet mee akkoord kan gaan dat verweerder op algemene wijze het feit dat hij een Belgisch kind ten laste heeft en dat hij welbepaalde medische problemen kent die hem zouden verhinderen te reizen uitsluit als buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zonder inhoudelijk onderzoek in welke mate dat deze elementen het verzoeker al dan niet bijzonder moeilijk maken de aanvraag via de reguliere procedure in te dienen.

2.3.6. De Raad wijst erop dat nergens in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wordt bepaald dat medische redenen of een medische onmogelijkheid om te reizen in geen geval kunnen worden aanvaard als buitengewone omstandigheden in de zin van deze bepaling. Wel heeft de wetgever in artikel 9bis, § 2, 4° van de Vreemdelingenwet bepaald dat elementen die reeds werden ingeroepen in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet kunnen worden aanvaard als buitengewone omstandigheden en onontvankelijk worden verklaard. Dit geldt evenwel enkel voor die (medische) elementen die reeds aan het bestuur werden voorgelegd in het kader van een eerdere procedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zonder dat medische elementen hierbij op algemene wijze werden uitgesloten als buitengewone omstandigheden. Er blijkt niet dat medische elementen zijn uitgesloten van de buitengewone omstandigheden om de enkele reden dat zij het voorwerp kunnen uitmaken van een verblijfsprocedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet of dat de Belgische wetgever waar hij voorzag in afzonderlijke verblijfsprocedures in de artikelen 9bis en 9ter van de Vreemdelingenwet op algemene wijze heeft willen uitsluiten dat welbepaalde medische elementen als buitengewone omstandigheden in de zin van deze eerste wetsbepaling kunnen worden aangevoerd. Door te stellen dat medische redenen in geen geval kunnen worden ingeroepen als buitengewone omstandigheid in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, voegt verweerder een voorwaarde toe aan deze wetsbepaling.

Ook wordt nergens in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bepaald dat een gezinsleven op grond waarvan een recht op gezinshereniging kan worden aangevraagd, in tegenstelling tot andere elementen die specifiek worden opgesomd in § 2 van voormeld artikel, niet kan worden ingeroepen als buitengewone omstandigheid. Er blijkt geenszins dat vreemdelingen die een gezinslid zijn van een Belg in de zin van artikel 40bis juncto artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en aldus op deze grond een aanvraag tot gezinshereniging zouden kunnen indienen zich niet tevens kunnen beroepen op hun gezinsleven in België in het kader van de procedure op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet om de buitengewone omstandigheden aan te tonen. Door in wezen te stellen dat een welbepaalde gezinsband enkel op nuttige wijze als buitengewone omstandigheid kan worden ingeroepen in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet indien het geen gezinsband betreft die aanleiding kan geven tot een recht op verblijf van meer dan drie maanden, voegt verweerder andermaal een voorwaarde toe aan deze wetsbepaling.

Het in de nota met opmerkingen naar voor gebrachte verweer vermag geen afbreuk te doen aan het hetgeen voorafgaat. Met betrekking tot de door verweerder aangevoerde rechtspraak van de Raad kan het volstaan op te merken dat in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentswaarde hebben en dat verweerder niet aantoonde dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot de door hem geciteerde rechtspraak identiek zijn aan deze in voorliggende zaak.

De Raad stelt vast dat verzoeker dient te worden bijgetreden waar hij stelt dat verweerder door het nemen van de bestreden beslissing het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft miskend.

2.4. Het middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een onderzoek van het tweede middel dringt zich niet langer op.

3. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 april 2013, waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend zestien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS